

1. Există reguli speciale referitoare la începutul prescripției privind: a) acțiunea *de in rem verso*; b) acțiunea în constatare; c) acțiunea prin care se solicită încetarea încălcării unui drept personal nepatrimonial.
2. Condiția suspensivă: a) neîndeplinită în termenul convenit de către părți atrage ineficacitatea definitivă a contractului pe care îl afectează; b) neîndeplinită în termenul convenit de către părți atrage nulitatea contractului pe care îl afectează; c) nu permite creditorului, înainte de îndeplinirea condiției, să facă acte valabile de conservare a dreptului său.
3. Este valabilă: a) vânzarea unui bun scos din circuitul civil; b) vânzarea, în cunoștința de cauză a ambelor părți, a unui bun care nu aparține vânzătorului; c) clauza prin care părțile unui contract încheiat pe o durată nedeterminată condiționează denunțarea unilaterală a contractului de plata unei sume de bani.
4. În materia nulității actului juridic: a) nulitatea parțială este de conceput numai în cazul actelor cu executare succesivă, întrucât numai în ipoteza acestora poate exista o divizare a executării obligațiilor, care să permită păstrarea ca valabilă a unei părți a contractului; b) majoritatea nulităților absolute sunt nulități condiționale; c) acoperirea nulității prin regularizare nu constituie o regulă de aplicație generală.
5. Dacă într-o promisiune bilaterală de vânzare, s-a stipulat o clauză de dezicere (denunțare unilaterală a contractului), fără nicio contraprestație, în favoarea exclusiv a promitentului cumpărător, iar nu și a promitentului vânzător, această clauză: a) nu produce niciun efect deoarece obligația promitentului cumpărător este afectată de o condiție pur potestativă; b) este valabilă, chiar dacă este o clauză de dezicere unilaterală și cu titlu gratuit; c) este nulă, deoarece clauza de dezicere este discriminatorie și cu titlu gratuit, fiind păgubitoare pentru promitentul vânzător.
6. Actul juridic unilateral: a) produce efecte din momentul în care comunicarea ajunge la destinatar, chiar dacă acesta nu a luat cunoștință de aceasta din motive care nu îi sunt imputabile; b) este supus comunicării dacă și numai dacă constituie, stinge sau modifică un drept al destinatarului; c) supus comunicării este, ca regulă, revocabil, chiar și după ce ajunge la destinatarul său.
7. Nulitatea: a) absolută este, fără excepție, imprescriptibilă; b) unui act juridic civil produce efecte mai extinse decât inopozabilitatea acestuia, sub aspectul persoanelor față de care actul este ineficace; c) virtuală are în vedere situația în care judecătorul consacră prin hotărârea sa o cauză de nulitate care nu este prevăzută de lege.
8. Este aplicabil termenul de prescripție special de 2 ani, prevăzut de către Codul civil, în cazul: a) oricărei acțiuni izvorâte din contractul de intermediere; b) dreptului la acțiune al avocatului în contra clientului, pentru plata onorariilor restante; c) dreptului la acțiune întemeiat pe un raport de asigurare.
9. Este adevărată următoarea afirmație: a) contractul prin care, în schimbul stingerii unei obligații litigioase (a cărei existență face obiectul unui proces), care i-ar incumba, o parte își asumă obligația de a plăti o sumă de bani, este un act cu titlu oneros; b) încheierea de către debitor a unui contract în fraudă intereselor creditorului său atrage întotdeauna nulitatea absolută a acelui contract pentru cauză ilicită; c) lipsa totală a discernământului atrage nulitatea absolută.
10. Dacă, în vânzarea încheiată la data de 01.09.2010, A și B stabilesc că acțiunea pentru plata prețului vânzării, scadent la data de 01.09.2012, se prescrie într-un termen de 2 ani: a) clauza privind stabilirea termenului de prescripție de 2 ani este legală, fiind permisă de art. 2.515 Cod civil (2009); b) prescripției extinctive a acțiunii pentru plata prețului i se aplică reglementarea noului Cod civil; c) termenul de prescripție pentru plata prețului începe să curgă la data încheierii vânzării.
11. Este un contract cu executare succesivă: a) vânzarea unui imobil apartament cu plata prețului în rate; b) închirierea unui apartament pentru 12 luni, atunci când părțile convin plata anticipată a tuturor chiriilor la data încheierii contractului; c) donația unui bun divizibil.

12. Care din următoarele susțineri este adevărată: a) punerea în întârziere a debitorului se efectuează prin cererea de chemare în judecată, notificare scrisă sau înștiințare verbală; b) în cazul neexecutării unei obligații de a face, creditorul poate, pe cheltuiala debitorului să execute el însuși ori să facă să fie executată obligația, fără să fie necesară încuviințarea din partea instanței; c) clauza penală poate fi majorată de către instanță, potrivit dispozițiilor Codului civil.
13. În materia modalităților dreptului de proprietate: a) în cazul proprietății periodice, actele prin care se consumă substanța bunului trebuie efectuate cu acordul celorlalți coproprietari; b) în cazul coproprietății forțate, fiecare coproprietar poate exercita folosința bunurilor comune numai cu acordul celorlalți coproprietari; c) în cazul coproprietății obișnuite, contractul de administrare a coproprietății se încheie potrivit regulii majorității cotelor-păți.
14. În materia daunelor-interese: a) dacă sunt evaluate convențional, creditorul nu trebuie să dovedească prejudiciul cu prilejul solicitării acestora; b) moratorii datorate în cazul unei obligații bănești neexecutate la scadență, debitorul are dreptul să dovedească că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii este mai mic decât aceste daune interese; c) când sunt evaluate pe cale legală, legiuitorul stabilește daunele moratorii pentru orice tip de obligație, indiferent de obiectul acesteia.
15. În materia acțiunii în revendicare: a) dovada dreptului de proprietate asupra bunurilor înscrise în cartea funciară se face exclusiv prin aplicarea regulilor de comparare a titlurilor; b) hotărârea judecătorească de admitere a acțiunii în revendicare nu este opozabilă și nu poate fi executată împotriva terțului dobânditor al bunului revendicat; c) în cazul admiterii acțiunii în revendicare, proprietarul nu este dator să acopere cheltuielile voluptuare.
16. În domeniul faptului juridic licit: a) restituirea plății nedatorate se face întotdeauna în limita îmbogățirii determinate de plată; b) restituirea se datorează și pentru situația în care îmbogățirea fără justă cauză nu subzistă la data sesizării instanței; c) caracterul necesar sau util al actelor se apreciază la momentul la care gerantul le-a făcut.
17. Care din următoarele susțineri este falsă: a) constituirea dreptului de administrare se face numai prin hotărâre de Guvern; b) dreptul de folosință cu titlu gratuit se stinge prin actul de revocare emis, în condițiile legii, dacă interesul public o impune, de către organul care l-a constituit; c) calitatea de concesionar o poate avea orice persoană fizică sau juridică.
18. În materia rezoluțiunii: a) atunci când debitorul încalcă obligația de a nu face, creditorul nu poate invoca rezoluțiunea unilaterală; b) orice pact comisoriu produce efecte numai dacă prevede necesitatea punerii prealabile în întârziere a debitorului; c) rezoluțiunea poate opera de plin drept în cazurile anume prevăzute de lege sau dacă părțile au convenit astfel.
19. În materia gestiunii de afaceri: a) există gestiune chiar dacă cel care administrează afacerile altuia acționează cu intenția de a-l gratifica; b) gerantul nu răspunde decât pentru prejudiciile cauzate geratului cu intenție sau culpă gravă când gestiunea a urmărit să îl apere pe gerat de o pagubă iminentă; c) gestiunea încetează la moartea gerantului.
20. În materia partajului: a) judiciar, fiecare coproprietar devine proprietar exclusiv al bunurilor atribuite de la data sesizării instanței cu acțiunea în partaj; b) convențiile privind suspendarea partajului nu pot fi încheiate pe o perioadă mai mare de 5 ani; c) partajul făcut fără participarea tuturor coproprietarilor este lovit de nulitate relativă.
21. În materia uzucapiunii: a) condițiile uzucapiunii tabulare sunt înscrierea fără cauză legitimă în cartea funciară, posesia de minim 3 ani, buna-credință; b) pot fi uzucapate bunurile care după intrarea în posesie au fost declarate prin lege inalienabile; c) uzucapiunea extratabulară poate fi invocată inclusiv în legătură cu un bun imobil pentru care a fost înscrisă în cartea funciară declarația de renunțare la proprietate.

22. Limitarea dreptului de proprietate: a) poate opera exclusiv pe cale legală și convențională; b) prin clauza de inalienabilitate se poate opri transmiterea bunului pe cale succesorală; c) în ipoteza dreptului de trecere, întinderea și modul de exercitare a dreptului sunt determinate prin convenția părților, hotărâre judecătorească sau folosință continuă pe timp de 10 ani.
23. Care dintre următoarele afirmații este adevărată: a) pentru a opera excepția de neexecutare este necesară punerea în întârziere; b) creditorul are dreptul la rezilierea contractului dacă neexecutarea are caracter însemnat și repetat; c) dacă creditorul optează pentru rezoluțiunea contractului, acesta nu mai are dreptul la daune interese.
24. Cei doi copii ai defunctului X, C1 și C2, sunt precedați și dezmoșteniți total de către X. Moștenirea lui X a fost acceptată de către N1 și N2 (fiii lui C1), N3 și N4 (fiii lui C2) și de către M (mama lui X). N3 a fost condamnat definitiv pentru că l-a omorât pe C2. În acest caz: a) N4 va culege $\frac{5}{12}$ din moștenirea lui X; b) M va culege $\frac{1}{2}$ din moștenirea lui X; c) N3 va culege $\frac{1}{6}$ din moștenirea lui X.
25. În absența unei convenții în sens contrar, vânzătorul nu răspunde: a) pentru viciile ascunse ivite după expirarea termenului de garanție; b) pentru evicțiunea consumată a cărei cauză a fost comunicată între momentul contractării și cel al predării de către vânzător cumpărătorului ce nu cunoștea acea cauză de evicțiune anterior; c) pentru viciile grave al bunului vândut cunoscute vânzătorului și descoperite și de către cumpărător înainte de predare.
26. D l-a dezmoștenit total pe fiul său, C1. Ulterior, tatăl lui D, T, îl omorâă pe celălalt fiu al lui D, C2. T este condamnat definitiv pentru acest omor. În fine, D moare, iar moștenirea sa este acceptată de C1, T, M (mama sa), S (soția supraviețuitoare a lui D), F1 (fratele bun al lui D) și F2 (copilul lui T dintr-o altă căsătorie decât aceea din care a rezultat D). În acest caz: a) F1 culege $\frac{9}{32}$ din moștenirea lui D; b) F2 culege $\frac{9}{128}$ din moștenirea lui D; c) T va culege $\frac{3}{32}$ din moștenirea lui D.
27. Locațiunea: a) imobiliară trebuie încheiată în formă autentică, ad *validitatem*; b) nu poate fi precedată, în mod valabil, de o promisiune de locațiune; c) este un contract al cărui risc, în caz de pieire fortuită a bunului închiriat, este suportat de locator, în lipsă de stipulație contrară.
28. Moștenirea de cuius-ului D a fost acceptată valabil de cele două soții supraviețuitoare ale sale (S1 și S2), de către cei trei ascendenți privilegiați ai săi (A1, A2 și A3) și de către trei din cei patru frați ai săi (F1, F2, F3). În acest caz: a) S1 va culege $\frac{1}{3}$ din moștenire; b) A1 va culege $\frac{1}{6}$ din moștenire; c) F1 va culege $\frac{1}{9}$ din moștenire.
29. În materia locațiunii: a) tacita relocațiune nu poate opera decât la finalul locațiunilor încheiate pentru o perioadă nedeterminată; b) mobiliare, cesiunea locațiunii, în principiu, nu este permisă; c) mobiliare, cesiunea chiriei este interzisă, de regulă.
30. Sunt aplicabile condiții de formă *ad validitatem* în privința: a) promisiunii de a încheia un contract de constituire a unui drept de uzufruct asupra unui imobil în schimbul unei sume de bani; b) vânzării cu opțiune de răscumpărare, în toate cazurile; c) contractului de vânzare a unei moșteniri.
31. Darul manual: a) este în toate cazurile un dar obișnuit; b) este în toate cazurile un dar de nuntă; c) nu este în niciun caz un act unilateral.
32. Mandatarul: a) este titularul unui drept de retenție asupra bunurilor primite de la terți, pe seama mandantului, drept ce garantează toate creanțele mandatarului împotriva mandantului, izvorâte din contractul de mandat; b) dintr-un mandat special trebuie de regulă să obțină procura de la mandant în formă autentică, sub sancțiunea nulității absolute a mandatului; c) nu poate accepta în mod tacit o ofertă de mandat cuprinsă într-un act autentic.

33. Persoana care vine la moștenirea *de cuius*-ului prin reprezentare: a) are în toate cazurile calitatea de moștenitor legal; b) suportă pasivul moștenirii *de cuius*-ului doar dacă acceptă și succesiunea reprezentatului; c) este în toate cazurile o tulpină.
34. În cazul contractului de promisiune unilaterală de cumpărare: a) proprietarul beneficiază de o inalienabilitate a bunului asupra căruia poartă promisiunea; b) contractul este esențialmente unilateral; c) proprietarul poate înstrăina valabil bunul asupra căruia poartă promisiunea fie beneficiarului, fie unui terț.
35. În ce privește acceptarea forțată a moștenirii: a) persoana sancționată suportă în întregime pasivul succesoral, chiar dacă nu este singurul moștenitor al defunctului; b) aceasta nu poate opera în niciun caz dacă donația ascunsă nu încalcă rezervele succesoriale; c) incidența acestei sancțiuni nu este condiționată de neexercitarea dreptului de opțiune succesorală de către persoana care se face vinovată de săvârșirea faptelor reglementate de Art. 1.119 C. civ.
36. Actele de procedură îndeplinite de cel care nu are exercițiul drepturilor procedurale: a) sunt nule absolut; b) presupun o nulitate ce nu poate fi invocată de instanță din oficiu; c) sunt anulabile.
37. În procedura ordonanței de plată: a) nedepunerea întâmpinării de către pârâtul-debitor dă dreptul instanței, față de împrejurările cauzei, să poată considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor reclamantului-creditor; b) când creditorul și debitorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța ia act de aceasta, pronunțând o hotărâre de expedient care poate fi atacată, pentru motive procedurale, numai cu recurs la instanța superioară; c) citația, pentru primul termen de judecată, va fi înmănată părților cu cel puțin 5 zile înainte de acest termen, sub sancțiunea nulității exprese a procedurii de citare.
38. Asemănător sechestrului asigurător, sechestrul judiciar: a) se judecă de urgență, cu citarea părților; b) este desființat de drept, prin încheiere definitivă, dacă nu se depune cauțiunea în termenul fixat de instanță; c) se poate înființa, în cazurile prevăzute de lege, chiar dacă nu există proces cu privire la fondul cauzei.
39. În ceea ce privește principiul contradictorialității: a) acesta este înlăturat, în totalitate, în cazul luării unor măsuri urgente, cu caracter vremelnic, pe calea ordonanței președințiale; b) nu este aplicabil în cazul în care instanța invocă din oficiu excepții procesuale; c) acesta presupune că părțile au dreptul de a argumenta orice chestiune de fapt invocată în cursul procesului de orice participant la proces.
40. Poate fi atacată, potrivit Codului de procedură civilă, cu recurs: a) ordonanța președințială, în cazul în care competența de primă instanță aparține tribunalului; b) hotărârea de primă instanță pronunțată în procedura cu privire la cererile cu valoare redusă; c) încheierea cu privire la cererea de restituire a cauțiunii judiciare dacă aceasta este pronunțată de tribunal.
41. În ceea ce privește conexitatea și litispendența, este adevărat că: a) conexitatea este posibilă numai dacă ambele pricini se află în fața primei instanțe; b) litispendența, asemănător conexității, implică identitate de părți, obiect și cauză, nu reprezintă un caz de prorogare de competență și poate fi invocată cât timp ambele pricini se află în fața instanțelor de fond; c) conexitatea, spre deosebire de litispendență, poate fi invocată și din oficiu.
42. Cu privire la situația de fapt și motivarea în drept pe care părțile le invocă, este adevărat că: a) judecătorul, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale, este îndreptățit să pună în dezbaterea părților împrejurări de fapt sau de drept, chiar dacă nu sunt menționate în cerere sau în întâmpinare; b) judecătorul nu are dreptul de a administra probe din oficiu dacă toate părțile litigante se împotrivesc; c) judecătorul nu poate schimba, în nici un caz, temeiul juridic al cererilor deduse judecătii.
43. Este adevărat că: a) în cadrul contestației în anulare, instanța poate suspenda executarea hotărârii a cărei anulare se cere, cauțiunea fiind facultativă; b) cererea de apel trebuie să cuprindă, sub sancțiunea nulității exprese, după caz, numele și prenumele părților ori denumirea lor; c) în materia revizuirii, revizuentul va lua la cunoștință de conținutul întâmpinării de la dosarul cauzei.

44. În cazul în care partea căreia i se opune un înscris sub semnătură privată contestă scrierea ori semnătura: a) contestarea scrierii sau semnăturii trebuie făcută, în toate cazurile, sub sancțiunea decăderii, până la terminarea cercetării judecătorești; b) instanța va proceda, printre altele, la verificarea înscrisului prin compararea scrierii sau semnăturii de pe înscris cu scrierea sau semnătura de pe alte înscrisuri necontestate; c) este obligatorie administrarea unei expertize tehnice grafoscopice.
45. Potrivit Codului de procedură civilă, contestația la executare: a) este, în toate cazurile, de competența judecătoriei în a cărei circumscripție se află, la data sesizării organului de executare, domiciliul sau, după caz, sediul debitorului; b) împotriva încheierilor executorului judecătoresc, în cazurile în care acestea nu sunt, potrivit legii, definitive, se poate exercita în tot cursul executării silite; c) prin care o terță persoană pretinde că are un drept de proprietate asupra bunului urmărit poate fi introdusă, în tot cursul executării silite, dar nu mai târziu de 15 zile de la efectuarea vânzării ori de la data predării silite a bunului.
46. Potrivit Codului de procedură civilă, este dată în competența instanței de la ultimul domiciliu al defunctului: a) cererea de predare a unui legat cu titlu particular având ca obiect un imobil situat în circumscripția altei instanțe decât cea de la ultimul domiciliu al defunctului; b) cererea prin care moștenitorii cheamă în judecată pe debitorii defunctului pentru realizarea creanțelor dobândite în temeiul moștenirii; c) cererea prin care un terț cheamă în judecată moștenitorii pentru revendicarea unui bun imobil aflat în masa succesorală.
47. Introducerea forțată în cauză, din oficiu, a altor persoane: a) se dispune, prin încheiere, până la închiderea dezbaterilor, în fața primei instanțe; b) se dispune în mod obligatoriu în cazurile expres prevăzute de lege, chiar dacă părțile se împotrivesc; c) este lăsată la aprecierea judecătorului în procedura necontencioasă.
48. Judecata cauzei suspendate se reia: a) din oficiu, la numirea tutorelui, când procesul a fost suspendat ca urmare a punerii sub interdicție judecătorească a uneia dintre părți; b) prin cererea de redeschidere făcută de una dintre părți sau de instanță când suspendarea s-a dispus din cauza lipsei părților; c) prin cererea de redeschidere a procesului, făcută cu arătarea noului mandatar, atunci când suspendarea s-a dispus datorită decesului mandatarului unuia dintre părți.
49. În cazul în care executorul judecătoresc refuză deschiderea procedurii de executare silită ca urmare a cererii de executare formulată de creditor: a) creditorul va solicita instanței de executare încuviințarea executării silite în termen de 15 zile de la comunicarea refuzului executorului judecătoresc; b) executorul judecătoresc va pronunța o încheiere împotriva căreia creditorul poate face plângere, în termen de 15 zile de la comunicarea acesteia; c) executorul va pronunța o încheiere executorie de drept, cu citarea creditorului și a debitorului.
50. Coparticiparea procesuală produce următoarele efecte: a) actul întrerupător de primare al unuia dintre coparticipanți folosește și celorlalți, indiferent de natura raporturilor dintre aceștia; b) cererea prin care se solicită plata unei sume de bani atât de la debitor, cât și de la fideiutorul acestuia, este de competența teritorială a domiciliului oricărui dintre părți; c) dacă coparticipanții au un reprezentant comun, aceștia vor suporta cheltuielile de judecată în solidar.
51. Dacă infractorul condamnat definitiv pentru o infracțiune complexă este judecat ulterior și pentru alte acțiuni ce intră în conținutul aceleiași infracțiuni, pedeapsa corespunzătoare pentru infracțiunea săvârșită în întregul ei: a) nu va putea fi mai ușoară decât cea pronunțată anterior; b) trebuie să fie mai grea decât cea pronunțată anterior, deoarece s-au descoperit acte de executare suplimentare; c) va rămâne în mod obligatoriu aceeași cu cea stabilită inițial deoarece actele de executare descoperite ulterior fac parte din conținutul aceleiași infracțiuni.
52. În cazul persoanei juridice: a) dacă după o condamnare definitivă și mai înainte de executarea integrală a acesteia se săvârșește din nou o infracțiune în condițiile recidivei, atunci se va stabili o pedeapsă între limitele prevăzute de lege și aceasta se va adăuga la restul rămas neexecutat din condamnarea anterioară; b) dacă după o condamnare definitivă și mai înainte de executarea integrală a acesteia se săvârșește din nou o infracțiune în condițiile recidivei, atunci se va stabili o pedeapsă între limitele prevăzute de lege majorate cu jumătate și aceasta se va adăuga la restul rămas neexecutat din condamnarea anterioară; c) pedepsele cu amenda stabilite pentru infracțiunile concurente se contopesc prin aplicarea pedepsei celei mai grele la care se va adăuga un spor de o jumătate din totalul celorlalte pedepse.

- 53.** Pedepșa în cazul infracțiunii continue se aplică: a) între limitele speciale prevăzute de lege pentru acea infracțiune majorate cu o treime; b) între limitele speciale prevăzute de lege pentru acea infracțiune; c) între limitele speciale prevăzute de lege pentru acea infracțiune, dar maximum special se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii.
- 54.** Pentru o condamnare la pedeapsa închisorii de 3 ani, aplicată pentru o infracțiune săvârșită din culpă și pentru care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere: a) reabilitarea este de drept, iar termenul de reabilitare va curge de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare; b) reabilitarea este judecătorească, iar termenul de reabilitare va curge de la împlinirea termenului de supraveghere; c) reabilitarea este de drept, iar termenul de reabilitare va curge de la data împlinirii termenului de supraveghere.
- 55.** În cazul stării de necesitate: a) săvârșirea faptei prevăzute de legea penală trebuie să fie singura cale pentru înlăturarea pericolului; b) săvârșirea faptei prevăzute de legea penală poate să nu fie singura cale pentru înlăturarea pericolului; c) săvârșirea faptei prevăzute de legea penală nu poate fi comisă de către persoana a cărei viață, integritate corporală sau sănătate sunt puse în pericol.
- 56.** În speță inculpatul a fost condamnat definitiv la pedeapsa închisorii de 1 an pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție și mai înainte de începerea executării acesteia a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la o lună la 1 an alternativ cu pedeapsa amenzii. Pentru săvârșirea noii infracțiuni instanța a ales să-l condamne pe inculpat la pedeapsa amenzii. În speță: a) inculpatul se află în stare de recidivă postcondamnatorie; b) inculpatul nu se află în stare de recidivă postcondamnatorie deoarece pentru infracțiunea săvârșită din nou a fost condamnat la pedeapsa amenzii; c) pedeapsa amenzii se va adăuga la pedeapsa închisorii aplicată anterior.
- 57.** Alegeți afirmația corectă: a) În situația în care A, în scopul de a-i provoca o puternică stare de somnolență lui B, îi oferă un medicament, iar apoi A, profitând de starea de somnolență a lui B, îl lipsește de libertate în mod ilegal, se va putea reține în cauză și circumstanța agravantă a săvârșirii infracțiunii profitând de starea de vădită vulnerabilitate a persoanei vătămate, datorată vârstei, stării de sănătate, infirmității sau altor cauze; b) dacă s-a săvârșit o tentativă la o infracțiune și în condițiile unei recidive postexecutorii, mai întâi se vor reduce limitele de pedeapsă ca efect al tentativei, iar apoi acestea se vor agrava ca efect al recidivei postexecutorii; c) Pentru reținerea circumstanței agravante a săvârșirii faptei de trei sau mai multe persoane împreună este necesar ca cel puțin trei participanți concomitenți să răspundă penal pentru săvârșirea unei infracțiuni.
- 58.** Complicele contribuie la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală de către autor prin: a) sprijinul acordat din culpă autorului faptei prevăzute de legea penală; b) promisiunea făcută după săvârșirea faptei prevăzute de legea penală că va tăinui bunurile provenite din aceasta, promisiune care este îndeplinită; c) promisiunea făcută în timpul săvârșirii faptei prevăzute de legea penală de a-l favoriza pe autor, promisiune
- 59.** Pentru comiterea a trei infracțiuni concurente săvârșite cu intenție inculpatul a fost condamnat la pedeapsa rezultantă închisorii de 2 ani. Până la începerea executării pedepsei s-a descoperit că inculpatul mai săvârșise încă o infracțiune intenționată, concurentă cu primele, pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 1 an. În acest caz pedeapsa ce urmează să fie aplicată inculpatului pentru întreaga pluralitate de infracțiuni va parcurge următoarele etape: a) se va stabili o pedeapsă pentru infracțiunea concurentă nou descoperită care se va adăuga la pedeapsa rezultantă a contopirii anterioare; b) se va stabili o pedeapsă pentru infracțiunea concurentă nou descoperită care se va contopi potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni cu pedeapsa rezultantă a contopirii anterioare; c) se repun în individualitatea lor cele trei pedepse a căror rezultantă a fost de 2 ani, se stabilește o pedeapsă pentru noua infracțiune descoperită, apoi toate aceste pedepse stabilite se vor contopi potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni.

60. Condamnatul aflat în termenul de supraveghere a liberării condiționate dintr-o pedeapsă de 2 ani de închisoare a săvârșit o infracțiune, descoperită pe parcursul termenului de supraveghere, pentru care a fost condamnat la pedeapsa amenzii. În acest caz: a) instanța poate dispune revocarea liberării condiționate; b) liberarea condiționată nu va fi revocată, iar pedeapsa amenzii se va executa; c) în cazul amenzii se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, caz în care revocarea liberării nu se mai dispune, iar cele două termene de supraveghere vor curge în paralel.
61. Alegeți afirmația corectă: a) sancționarea infracțiunii de obicei se va face cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită al cărei maxim special se poate majora cu cel mult 3 ani în cazul pedepsei închisorii; b) dacă inculpatul lovește, la interval de câteva zile, mai multe persoane cu care a avut câte un conflict spontan, cauzându-i fiecareia suferințe fizice, se va reține o infracțiune săvârșită în mod continuat; c) dacă inculpatul urmărind să-l ucidă pe rivalul său în timp ce acesta dormea, dar în urma unei confuzii îl ucide pe fratele geamăn al acestuia, va săvârși o infracțiune cu forma de vinovăție a intenției directe.
62. În cazul în care după comiterea faptei și mai înainte de descoperirea ei, autorul a încunostințat autoritățile de comiterea faptei, dar acestea nu au reușit împiedicarea producerii rezultatului, atunci: a) autorul va fi sancționat cu pedeapsa aplicabilă în cazul tentativei; b) autorul va răspunde pentru infracțiunea consumată, dar conduita sa va constitui o circumstanță atenuantă legală; c) autorul va răspunde pentru infracțiunea consumată.
63. În cazul liberării condiționate, instanța face aplicarea dispozițiilor de la recidivă ori pluralitate intermediară, cu îndeplinirea și altor condiții: a) numai în cazul anulării măsurii respective; b) atât în cazul revocării cât și al anulării măsurii liberării condiționate; c) numai în cazul revocării acelei măsuri.
64. În cazul săvârșirii de către un minor a unei infracțiuni cu reținerea unei circumstanțe atenuante, acesta va putea fi sancționat: a) numai cu o măsură educativă neprivativă de libertate; b) cu o măsură educativă neprivativă ori privativă de libertate; c) cu o măsura educativă neprivativă ori privativă de libertate ale cărei limite se reduc cu o treime.
care nu este îndeplinită.
65. În cazul infracțiunii continuate: a) infracțiunea va fi reținută în formă consumată numai dacă toate actele de executare s-au consumat; b) pedeapsa amenzii se va aplica între limitele speciale prevăzute de lege majorate cu o treime; c) actele de executare pot privi infracțiunea în varianta tip ori în varianta calificată.
66. Se dă următorul text incriminator: *Însușirea, folosirea sau trafizarea de către un funcționar public, în interesul său sau pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează ori le administrează se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.* (art. 295 C. pen.). Cu privire la această infracțiune: a) elementul material se prezintă sub forma unor acțiuni; b) pentru îndeplinirea condiției realizării elementului material este necesar ca făptuitorul să săvârșească succesiv acte de executare specifice tuturor variantelor prevăzute de lege; c) în varianta de realizare a *traficării* forma de vinovăție cerută de lege pentru existența acestei infracțiuni poate fi și culpa.
67. Inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei tentative la o infracțiune cu reținerea a unei circumstanțe agravante. Având în vedere că pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este închisoarea de la 3 la 12 ani, pedeapsa se va individualiza: a) între 1 an și 6 luni și 8 ani închisoare; b) între 1 an și 8 ani închisoare; c) între 1 an și 6 luni și 6 ani închisoare.
68. Când în lege pentru infracțiunea săvârșită sunt prevăzute pedepse alternative, tentativa la o astfel de infracțiune se sancționează cu pedeapsa: a) aleasă dintre cele alternative ale cărei limite se reduc la jumătate; b) mai gravă ale cărei limite se reduc la jumătate; c) mai ușoară, cuprinsă între limitele ei speciale.
69. Dacă un electrician sustrage bani din casieria societății unde lucrează: a) se poate reține infracțiunea de delapidare; b) se poate reține infracțiunea de furt; c) se poate reține infracțiunea de abuz în serviciu.

70. Dacă făptuitorul îi cere victimei să îi dea lăntșorul pe care îl poartă la gât, arătându-i pistolul pe care îl avea cu el, iar victima, speriată, îi remite imediat obiectul solicitat: a) fapta nu este infracțiune, existând consimțământul victimei; b) se poate reține infracțiunea de șantaj; c) se poate reține infracțiunea de tâlhărie.
71. Omorul săvârșit cu premeditare [art. 189 alin. (1) lit. a) C.pen.]: a) nu se poate reține atunci când făptuitorul a urmărit un interes material; b) se poate reține și în cazul erorii asupra identității persoanei (*error in personam*); c) nu se poate reține în cazul devierii acțiunii (*aberratio ictus*).
72. Falsificarea unui înscris sub semnătură privată și folosirea lui de către autorul falsului reprezintă: a) infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată în concurs cu infracțiunea de uz de fals; b) infracțiunea de uz de fals; c) infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată.
73. Fapta unei persoane care văzând că din incinta unei întreprinderi s-a aruncat peste gard de către o persoană necunoscută o sacoșă despre care și-a dat seama că ar conține bunuri furate din unitate și pe care și-a însușit-o, reprezintă: a) infracțiunea de tănuire; b) infracțiunea de furt; c) infracțiunea de însușire a bunului găsit.
74. Violarea victimei urmată de uciderea ei pentru ca fapta să nu poată fi descoperită reprezintă: a) infracțiunea de viol urmat de moartea victimei [art. 218 alin. (4) C.pen.]; b) doar infracțiunea de omor calificat [art. 189 alin. (1) lit. d) C.pen.] – pentru a înlesni sau ascunde săvârșirea unei infracțiuni; c) infracțiunea de viol în concurs cu cea de omor calificat [art. 218 alin. (1) C.pen. și art. 189 alin. (1) lit. d) C.pen.].
75. La infracțiunea de întrerupere a cursului sarcinii (art. 201 C.pen.): a) subiectul activ nu poate fi o persoană care are calitatea de medic de specialitate obstetrică-ginecologie și drept de liberă practică medicală în această specialitate; b) urmarea imediată constă în stoparea (oprirea) evoluției sarcinii, urmată sau nu de expulzarea produsului de concepție; c) nu se poate reține forma continuată.
76. Inculpata a găsit la groapa de gunoi o cizmă, iar în interiorul acesteia a găsit un plic cu suma de 10.000 Euro, pe care și i-a însușit. Fapta inculpatei: a) nu reprezintă infracțiunea de însușire a bunului găsit deoarece cizma fusese abandonată de proprietar, iar bunurile abandonate nu reprezintă bunuri găsite în sensul textului incriminator; b) reprezintă infracțiunea de însușire a bunului găsit; c) reprezintă infracțiunea de furt deoarece, în situația dată, proprietarul a pierdut doar vremelnicele contacte cu bunul.
77. Fapta inculpatului major de a determina un minor de 11 ani să îl atingă în zona organelor genitale, urmată de realizarea unui act sexual oral consimțit, în situația în care expertiza medico-legală a concluzionat că minorul nu are dezvoltarea psihică necesară pentru a realiza natura faptelor sale, reprezintă: a) infracțiunea de viol; b) infracțiunea de agresiune sexuală în concurs cu infracțiunea de viol; c) infracțiunea de act sexual cu un minor în concurs cu infracțiunea de agresiune sexuală.
78. În cazul infracțiunii de mărturie mincinoasă: a) subiectul activ nu poate fi persoana care întocmește un raport de expertiză; b) coautoratul nu este posibil în ceea ce îi privește pe martori; c) vinovăția poate avea și forma culpei cu prevedere.
79. Atât în cazul infracțiunii de ucidere din culpă, cât și al celei de vătămare corporală din culpă: a) se va reține o variantă agravată dacă fapta este comisă de două sau mai multe persoane împreună; b) pluralitatea de victime determină reținerea unei variante agravate a infracțiunii respective; c) dacă victima este membru de familie, se va reține infracțiunea de violență în familie (art. 199 C.pen.).
80. Fapta șoferului de taxi care, deși observă că partea vătămată coboară din mașină fără să-și recupereze un bun depus pe bancheta din spate, nu o atenționează, iar ulterior își însușește bunul respectiv, reprezintă infracțiunea de: a) furt (art. 228 C.pen.); b) însușirea bunului găsit [art. 243 alin. (1) C.pen.]; c) furt calificat [săvârșit într-un mijloc de transport în comun – art. 229 alin. (1) lit. a) C.pen.].

- 81.** Lovirea unui polițist aflat în exercițiul funcțiunii, dar care și-a depășit atribuțiile de serviciu, reprezintă infracțiunea de: a) ultraj; b) ultraj în concurs cu infracțiunea de lovire sau alte violențe; c) lovire sau alte violențe.
- 82.** Infracțiunea de lipsire de libertate în mod ilegal (art. 205 C.pen.): a) nu poate intra în concurs cu infracțiunea de viol, fiind întotdeauna absorbită de către aceasta; b) nu poate intra în concurs cu infracțiunea de omor, fiind întotdeauna absorbită de către aceasta; c) poate intra în concurs cu infracțiunea de șantaj.
- 83.** Dacă funcționarul public corupt, în scopul de a satisface solicitarea mituitorului, nu îndeplinește un act privitor la îndatoririle lui de serviciu, iar această neîndeplinire constituie prin ea însăși o infracțiune: a) luarea de mită va intra în concurs cu respectiva infracțiune; b) luarea de mită absoarbe respectiva infracțiune; c) luarea de mită se reține în variantă agravată.
- 84.** În cazul violării de domiciliu (art. 224 C.pen.): a) poate fi subiect activ al infracțiunii inclusiv proprietarul locuinței, dacă pătrunde în locuința închiriată, fără consimțământul chiriașului; b) nu poate fi subiect activ al infracțiunii soțul care, despărțit în fapt și locuind în altă parte, pătrunde în fosta locuință comună fără consimțământul soției; c) pentru existența infracțiunii este necesar ca locuința în care se pătrunde fără drept să fie ocupată efectiv de partea vătămată.
- 85.** Fapta unui funcționar public de a nu sesiza autoritățile după ce a luat cunoștință că un coleg și-a omorât soția: a) reprezintă infracțiunea de nedenunțare; b) reprezintă infracțiunea de omisiunea sesizării; c) reprezintă infracțiunea de favorizarea făptuitorului.
- 86.** Potrivit procedurii incidente în cazul apelului: a) participarea procurorului la judecarea apelului este obligatorie doar dacă apelul se judecă de ÎCCJ; b) instanța de apel nu poate administra probe noi; c) instanța de apel desființează sentința atacată și trimite cauza spre rejudecare la prima instanță prin decizie.
- 87.** Referitor la calitatea de participant în procesul penal: a) suspectul este subiect pasiv al acțiunii penale și are în procesul penal toate drepturile prevăzute de lege pentru inculpat; b) partea responsabilă civilmente este implicată numai în rezolvarea acțiunii civile la judecata în primă instanță și nu poate fi titular al apelului pe latură penală, în nicio situație; c) calitatea de parte civilă dobândită de persoana care a suferit o vătămare prin infracțiune, nu exclude posibilitatea acestei persoane de a participa în aceeași cauză, în calitate de persoană vătămată.
- 88.** Clasarea cauzei dispusă de procuror: a) poate fi atacată în condițiile legii de o persoană fizică sau juridică, dacă face dovada vătămării intereselor sale legitime prin clasarea cauzei; b) poate fi atacată direct cu plângere la conducătorul parchetului, în termen de 20 zile de la comunicarea acesteia, doar dacă se dispune prin ordonanță; în cazul în care clasarea se dispune prin rechizitoriu, plângerea împotriva soluției se adresează direct judecătorului de cameră preliminară; c) dacă privește o infracțiune pentru care acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, poate fi atacată cu plângere numai de persoana vătămată.
- 89.** Cererile de strămutare a cauzelor penale: a) dacă privesc cauze aflate în curs de judecare la Curtea de apel sau la Tribunal, sunt soluționate numai de ÎCCJ; b) se depun la instanța de unde se solicită strămutarea cauzei penale; c) nu au ca efect și suspendarea judecării cauzei a cărei strămutare se cere, suspendarea putând fi dispusă însă de instanța sesizată cu soluționarea cererii, dacă apreciază necesar.
- 90.** În cazul acordului de recunoaștere a vinovăției: a) la încheierea acordului asistența juridică este obligatorie numai în cazul în care inculpatul este minor; b) analizând acordul încheiat, instanța sesizată poate admite acordul numai cu privire la unii dintre inculpați; c) instanța, dacă admite acordul de recunoaștere a vinovăției, este obligată să se pronunțe cu privire la acțiunea civilă exercitată în cauză, admitând-o sau respingând-o.

- 91.** Percheziția domiciliară: a) poate fi dispusă, în cursul judecății, din oficiu sau la solicitarea procurorului în condițiile legii, de către instanța investită cu soluționarea cauzei; b) dacă se impune pentru descoperirea și strângerea probelor necesare soluționării cauzei, poate fi dispusă în tot cursul procesului penal; c) nu poate începe înainte de ora 6,00 dimineața, în nicio situație.
- 92.** Reținerea, ca măsură preventivă: a) poate fi dispusă în tot cursul procesului penal de către organul judiciar pe o perioadă de cel mult 24 de ore; b) poate fi dispusă și față de suspect; c) poate fi dispusă pentru 24 ore, în această perioadă fiind inclus timpul strict necesar conducerii celui reținut la sediul organului judiciar.
- 93.** Procurorul, potrivit competențelor prevăzute de lege în cursul urmăririi penale: a) dispune asupra actelor și măsurilor procesuale prin ordonanță sau rezoluție motivată; b) rezolvă cauzele penale prin ordonanță sau rechizitoriu; c) în cazul acordului de recunoaștere a vinovăției nu întocmește rechizitoriu, dispune direct trimiterea acordului și a dosarului cauzei, judecătorului de cameră preliminară.
- 94.** Cererea de recuzare: a) dacă privește organul de cercetare penală și este admisă, prin actul de admitere se va stabili de organul judiciar competent și în ce măsură actele îndeplinite anterior în cauză se mențin; b) a procurorului care participă la ședința în care se dezbate propunerea de luare a măsurii arestării preventive în cursul urmăririi penale, se adresează procurorului ierarhic superior; c) a judecătorului se soluționează de un alt complet prin încheiere care, în caz de admitere, este supusă contestației la instanța ierarhic superioară.
- 95.** Potrivit legii, plângerea prealabilă: a) poate fi introdusă în termen de 3 luni de când persoana vătămată a cunoscut identitatea făptuitorului; b) dacă persoana vătămată este un minor, este introdusă de reprezentantul său legal, iar termenul de introducere prevăzut de lege curge de la data când reprezentantul legal a aflat de săvârșirea faptei; c) se adresează doar procurorului.
- 96.** Referitor la desfășurarea ședințelor de judecată: a) încălcarea tuturor normelor privind desfășurarea ședințelor de judecată se sancționează doar cu nulitatea absolută; b) în cazul în care inculpatul este minor, ședințele de judecată sunt nepublice; c) ședințele care se desfășoară în cameră de consiliu pot fi declarate nepublice ca urmare a deciziei instanței, la solicitarea părților, a persoanei vătămate sau a instanței, din oficiu.
- 97.** Referitor la renunțarea la apel și la retragerea apelului: a) ambele pot fi cerute personal de procurorul de ședință, iar în cazul părților și a persoanei vătămate, și prin mandatar special; b) asupra lor se poate reveni, în condițiile prevăzute de lege, însă numai în ceea ce privește latura civilă a cauzei; c) reglementarea acestora este diferită, în ceea ce privește momentul până la care poate interveni cererea de renunțare sau de retragere a apelului.
- 98.** Arestarea preventivă: a) poate fi dispusă în camera preliminară sau în cursul judecății, fără ca durata totală a măsurii să depășească 180 de zile de la data sesizării instanței; b) dacă este dispusă în cursul judecății, încetează de drept la momentul rămânerii definitive a hotărârii de condamnare; c) dacă este dispusă în cursul urmăririi penale, se verifică periodic, dar nu mai târziu de 60 de zile, de către judecătorul de drepturi și libertăți.
- 99.** Măsurile asigurătorii: a) pot fi luate în cursul judecății printr-o încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac; b) pot fi luate în cursul urmăririi penale, prin încheierea judecătorului de drepturi și libertăți, la propunerea procurorului; c) pot fi contestate, dacă sunt dispuse în cursul urmăririi penale, la judecătorul de drepturi și libertăți, de la instanța căreia i-ar reveni competența să soluționeze cauza în primă instanță.
- 100.** În materia sancțiunii nulităților: a) constituie caz de nulitate absolută, încălcarea dispozițiilor privind citarea inculpatului la judecata în primă instanță; b) nulitatea relativă în cursul procesului penal poate fi invocată numai de părți și persoana vătămată, în condițiile legii; c) nulitatea absolută se constată de organul judiciar competent, din oficiu sau la cerere.

